ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
27
Δεκεμβρίου
1923

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η'. — ΑΡΙΘ. 2167 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΓΑΛΗΝΗ

Ὅταν ὁ «Νάρκισσος» τὸν ἔφερεν ἐξόριστον μακρὰν τῆς ἠγαπημένης του Πατρίδος" καὶ μὲ ὑγρὸν τὸ ὄμμα ἠτένιζε διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ Αἰγαῖον, εἰς τὰ βάθη τοῦ ὁποίου ἐθαμποχάραζεν ἡ Μεγάλη Ἑλλάς, τὸ δημιούργημα μακρῶν μόχθων καὶ ἀγώνων τοῦ Ἑλλ. Λαοῦ καὶ ἀτελειώτων ἰδικῶν του προσπαθειῶν" ἐνῷ οἱ φίλοι του, ὄπισθεν, ἔσφιγγον τὰ χείλη καὶ ἔπνιγον τὴν βαθεῖαν θλῖψιν των" οἱ δὲ ἐχθροί, — ἔχιδναι πληγωμένης ἐγωπαθείας— ἐγέμιζαν τὸν ἑλληνικὸν ἀέρα ἀπὸ τὰ ἀπειλητικὰ συρίγματά των" τὰ χείλη του, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐκίνησαν λόγοι „πικρίας, ἐψιθύρισαν μίαν θερμὴν εὐχήν:

«Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἂς ξαναδώσῃ εἰς τὴν Πατρίδα μου τὴν χαμένην γαλήνην».

Πρὸ ὀλίγου μόλις εἶχεν ἐκστομίσει, μὲ τὴν παρρησίαν ποῦ τὸν ἐχαρακτήρισε πάντοτε, τὴν μεγάλην ἐκείνην ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ὅμως τόσον διεσύρθη καὶ διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐσυκοφαντήθη ἀπὸ τοὺς μικροὺς καὶ ἐμπαθεῖς ἀντιπάλους του: «Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἠρνήθη, διότι οἱ μακροὶ ἀγῶνες τὸν ἐκούρασαν.» Καὶ ἐννοοῦσε ὄχι μόνον τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἐξωτερικούς, κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν" ἀλλὰ κυρίως τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἐσωτερικούς. Τὴν κομματικὴν διαπάλην, ἡ ὁποία σιγὰ σιγά, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Θρόνου καὶ λόγῳ ἀπείρων καὶ ποικίλων ἄλλων αἰτίων, ἐδίχασε τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὸν κατήντησε δύο στρατόπεδα ἀλληλομισούμενα καὶ ἀλληλοδιωκόμενα" τὴν κομματικὴν διαμάχην, ἡ ὁποία μοιραίως εἶχεν ἐξελιχθεῖ εἰς καθεστωτικὸν ἀγῶνα ἄγριον, διασείοντα ἐκ θεμελίων τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

Αὐτὴν τὴν κόπωσιν, τὴν ἠθικήν, ἐννοοῦσεν ὁ Μεγάλος ἐξόριστος. Καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς διαιρέσεως κινδύνους ἀναμετρῶν, ηὐχήθη εἰς τὴν Πατρίδα του τὴν ἐκ τῆς λήθης τῶν παθῶν ΓΑΛΗΝΗΝ.

Καὶ ὅταν ἀργότερα, μακρὰν τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενος, ἐλάμβανε, κατόπιν μακρᾶς σκέψεως, τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποχωρήσῃ ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς, πάλιν ἡ ἀνάγκη τῆς γαλήνης ἐκυριαρχοῦσε μέσα του. Καὶ ὅταν συνεβούλευε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον νὰ φύγῃ καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, πάλιν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς γαλήνης ἠλαύνετο. Ὁ ἴδιος „πόθος πάντοτε" ἡ ἰδία προσπάθεια" μία ἡ εὐχή:

Νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μας ἡ χαμένη γαλήνη.

⁂

Ἀλλ' ἀποροῦν μερικοὶ καὶ ἐρωτοῦν. Τότε διατί μεταβάλλει ἀπόφασιν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ἡ παρουσία του μήπως θὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γαλήνης; Δὲν θὰ ἀνερρίπιζε καὶ πάλιν τὰ μίση; καὶ δὲν θὰ ἐξῆπτε τὰ πάθη; καὶ δὲν θὰ ηὔρυνε τὸ χάσμα τὸ ἀγεφύρωτον εἰσέτι;

Πλανῶνται οἱ οὕτω ἀποροῦντες καὶ τοιαῦτα διαλογιζόμενοι. Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν θὰ συμβῇ. Ὁ Βενιζέλος ἂν ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθῃ, μόνον διὰ τὴν γαλήνευσιν τῆς χώρας τὸ ἔκαμε. Ἐπειδή, εἶνε προφανές, ὅτι τὸ μικρόβιον τῆς διαιρέσεως ἐπέρασε πλέον τὴν στενὴν μεταξὺ τῶν δύο καθεστωτικῶν μερίδων ζώνην" καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τῆς φιλικῆς παρατάξεως, αἵτινες ἤρχισαν νὰ συνταράσσωνται ἀπὸ τὸν ὑπολανθάνοντα τρομερὸν σάλον τῆς φιλαρχίας.

Μετ' ὀλίγον ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀπέβαινεν ὁ στόχος τῶν διαπληκτιζομένων καπετανάτων" καὶ θὰ ἐκάμπτετο ὑπὸ τὴν σύγκρουσιν τῶν παραφόρων πατριωτισμῶν, ἕρμαιον ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κινδύνων.

Καὶ τότε, ποῦ εἶνε ἡ γαλήνη;

Διὰ τοῦτο ὁ Βενιζέλος, σπεύδει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Πατρίδα του. Ἐνόμιζεν ὅτι δὲν εἶχε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἀγάπης της ἄλλην θυσίαν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν του" καὶ ἠναγκάσθη νὰ πεισθῇ ὅτι μόνον ἡ ταχεῖα, ἡ ἄμεσος ἐπάνοδός του, καὶ ἡ καθυπόταξις τῶν σπευδουσῶν φιλοδοξιῶν, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν μετεπαναστατικὴν Ἑλλάδα.

Καλῶς νὰ ἔλθῃ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Εἶνε καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἄγραφα τὰ ὁποῖα συμβαίνουν μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μία διαταγή: λαβόντες ὑπ' ὄψει κ.τ.λ. μεταθέτομεν ἐναλλὰξ τὸν Ἁγιοβασίλην καὶ τὰ Χριστούγεννα. Ἔτσι φέτος, „ἐπαναστατικῷ δικαίῳ, ἑορτάζομεν τὴν Πρωτοχρονιὰν προτοῦ γεννηθῇ ὁ Χριστός, προτοῦ τελειώσει τὸ Σαρανταήμερο, προτοῦ γευθῶμεν τὴν περίφημον σοῦπαν τὴν Χριστουγεννιάτικην καὶ προτοῦ νὰ φᾶμε τὰ „πατροπαράδοτα, μέλι καὶ ἀμυγδάλοις κεκαρυκευμένα *φνίτσα*, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δοκιμάσωμεν τὴν βασιλόπηταν, σαρακοστιανὴν καὶ αὐτὴν βεβαίως. Ἐκτὸς αὐτῶν καὶ ἄλλα τοιούτου εἴδους παρατράγουδα πρόκειται νὰ συμβοῦν τὸν ἐφετεινὸν χρόνον. Μέχρι τοῦδε ἐπιστεύαμεν οἱ ἁπλοϊκοὶ ὅτι τὴν πρώτην *Γεναρίου*, κατὰ τὸ γνωστὸν κάλαντον, ὁ Χριστὸς ***πέρνει τὸ τουφεκάκι του καὶ πᾶ νὰ κυνηγήσει.***

Ἐπομένως θὰ τὸν ἀναγκάσωμεν νὰ ἀναβάλῃ τὸν κυνήγιόν του, ἐφ' ὅσον ἡ ἔξοδός του ἐκ τῆς μητρικῆς κοιλίας δὲν θὰ ἔχει συντελεσθεῖ ἀκόμα. Οὔτε ἡ ἱστορική συνάντησίς του μὲ τὸν Ἁγιοβασίλην θὰ γίνῃ ἐφέτος. Ἀνεβάλλεται καὶ αὐτὴ ἐπ' ἀόριστον διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος. Διότι δὲν εἶνε δυνατόν, κύριοι, ἐμμένοντες εἰς τὰ πάτρια ἔθιμα νὰ ἀποκτήσωμεν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ἐποχῆς μας. Ὀρθότατα ἐσκέφθη κακῶς; ἐσκέφθη ἡ Ἐπανάστασις. Τὸ ἡμερολόγιόν μας ἦτο καθυστερημένον. Καί, ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, τὸ ἐσυγχρονίσαμεν. Ἀλλὰ ἡ παπαδικὴ νοοτροπία εἶχεν ἀλλοίαν γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Καὶ προβάλλουσα ἀπειλητικῶς τοὺς κανόνας καὶ τοὺς ἱεροὺς κώδικας, ἐπέφερε τὴν διάστασιν μεταξὺ ἡμερολογίου καὶ ἑορτολογίου.

Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο τούτων διεκόπησαν ἤδη ἀπὸ μακροῦ. Τὸ καθένα ὕψωσε τὴν σημαίαν του, ἐσχημάτισε τὸ κόμμα του καὶ ἤρχισεν ἡ πάλη μεταξὺ τῶν δύο. Ἡμεῖς οἱ ζευζέκηδες, τί νὰ κάνουμε; Πλευρίζομεν πρὸς τὸ ἑκάστοτε ὑπερισχῦον καθεστώς. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἑορτάσωμεν τὴν Πρωτοχρονιὰν συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἀκόμη ἡμέρας τὰ Χριστούγεννα, πειθόμενοι τοῖς ρήμασι τοῦ ἑορτολογίου καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἔτσι ἄλλως τε ἐξοικονομοῦμεν καὶ τὰς δύο ἀπόψεις. Καὶ πιστοὶ ἀπομένωμεν πρὸς τὰ πάτρια καὶ συγχρόνως βαίνομεν δρομαῖοι πρὸς τὸν πολιτισμόν. Ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς κατηγορήσει;

ὁ Σείριος

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αὔριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 1/2 π. μ. ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Ὑπερόχου Πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ δημιουργοῦ τῆς Μείζονος Ἑλλάδος ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, τελεσθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ Δοξολογία, εἰς ἣν καλοῦνται ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ παραστῶσι πᾶσαι αἱ Πολιτικαί, Στρατιωτικαί, Δικαστικαί, Ἀστυνομικαί, Λιμενικαί, Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ Ἐκπαιδευτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, οἱ ἐκλεγέντες κ.κ. Ἀντιπρόσωποι τῆς Συνελεύσεως, οἱ κ. κ. Πρόεδροι τῶν Συλλόγων, Σωματείων καὶ Συνδέσμων μετὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Μελῶν αὐτῶν οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ὡς καὶ οἱ εὐαρεστούμενοι ἐκ τῶν πολιτῶν, γενησομένης μετὰ τὴν Δοξολογίαν καὶ δεξιώσεως ἐν τῷ Δημαρχείῳ.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 1923

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Βαθεῖαν αἴσθησιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἰδιαιτέρως ἀνησυχίαν εἰς τὴν Ρώμην καὶ φόβον εἰς τὴν Κων)πολιν ἐνέσπειρεν ἡ μεταδοθεῖσα εἴδησις τῆς ἐπανακάμψεως τοῦ Βενιζέλου. Ἦτο ἑπόμενον. Οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐκδηλώσουν τὴν χαράν των διὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν αἰσιώτερον οἰωνὸν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ οἱ ἐχθροί; Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐξ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἐπερίμεναν „μὲ λαχτάραν νὰ ἰδοῦν τὴν Ἑλλάδα μίαν πρωΐαν πλέουσαν εἰς τὸ αἷμα της καὶ ἀναισθητοῦσαν, διὰ νὰ ἁπλώσουν ἔπειτα αὐτοὶ ἁρπακτικὰς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν της, αὐτοὶ τί θὰ κάμουν; *ψύλλοι στὸν κόρφο* τους εἰσεπήδησαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ

Σύμπτωσις εὐτυχής. Ἡ ἐπάνοδός του συμπίπτει μὲ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ φιλτάτου ὀνόματός του. Διὰ τοῦτο ὁ ἑορτασμὸς αὐτὸς πρέπει νὰ λάβει χαρακτῆρα πανηγυρικώτερον τοῦ συνήθους. Πρὸ παντὸς ἐδῶ, εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον περισσότερον ἀπὸ παντοῦ ἠγαπήθη ὁ ἔξοχος Ἕλλην. Ὁ Δῆμος ἐπὶ τῇ τελουμένῃ δοξολογίᾳ προσκαλεῖ τὸν λαὸν νὰ παραστῇ ὁλοψύχως εἰς αὐτήν. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι κανεὶς δὲν θὰ κωφεύσει εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν πρόσκλησιν. Αὔριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν θὰ προσέλθωμεν ὅλοι διὰ νὰ δεηθῶμεν εἰς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ Ἐθνοσωτῆρος.

Ἡ ἀγορὰ πρέπει νὰ παραμείνει κλειστή. Αἱ σημαῖαι νὰ χαιρετίσουν τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας. Καὶ αἱ καρδίαι νὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν διότι θὰ ἑορτάζεται Ἐκεῖνος ποὺ τώρα ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν μακρινὴν Δύσιν, διὰ νὰ μᾶς φέρει ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν δόξαν τὴν ἐθνικήν.

ΤΟ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΙΚΩΣ

Οἱ κύριοι πληρεξούσιοι Λέσβου μαζὺ μὲ πολλὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ Τόπου ἔχουν καὶ τὸ ἀνταλλακτήριον τῆς Πρατευούσης. Εἶνε ἐντροπὴ ἡ Μυτιλήνη μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας ἐμπορικὰς πόλεις τοῦ Κράτους νὰ μὴν ἔχει ἀνταλλακτήριον Ταχυδρομεῖον. Φαντασθῆτε ὅτι ἕνα ταχυδρομικὸν δέμα ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν χρειάζεται πέντε μῆνας πολλάκις διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν μας!! Ἐνῷ ἐμπορεύματα, φορτωνόμενα ἀπὸ ἐκεῖ φθάνουν ἐδῶ ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων! Διὰ τοῦτο ὑπενθυμίζομεν ἰδιαιτέρως τὴν ὑποχρέωσιν αὐτήν. Ἡ Μυτιλήνη δικαιοῦται καὶ τὸ ἀπαιτεῖ.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΑΔΙΚΙΑ

Οὔτε τηλεφωνικὸν Κέντρον δὲν ἔχει ἡ Μυτιλήνη. Καὶ αἰσθάνεται τόσον τὴν ἀνάγκην του! Σημειωτέον ὅτι σήμερον λειτουργοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν περισσότερα ἀπὸ 60 τηλέφωνα ἰδιωτικά. Καὶ ποῖος δὲν θὰ ἐνεγράφετο συνδρομητὴς μὲ 300 δραχμὰς τὸν χρόνον ἐὰν ἐγκαθίστατο τηλεφωνικὸν κέντρον εἰς τὴν πόλιν μας; Καὶ ἡ ταχύτης τῆς συνεννοήσεως μὲ τὴν Ὕπαιθρον! Σήμερα ποτὲ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι ἕνα τελεφώνημά σας θὰ φθάσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς χεῖρας τοῦ ἀποδέκτου. Ἐνῷ μὲ τελεφωνικὸν κέντρον! Εἰδοποιεῖται νὰ προσέλθῃ ὡρισμένην ὥραν εἰς τὸ τηλέφωνον τῶν Τελωνείων π. χ. ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ συνεννοηθεῖτε. Κλείνεσθε εἰς τὴν καμπίναν τοῦ κέντρου καὶ συνεννοῆσθε μαζύ του ἀπ' εὐθείας ἐπὶ ὁλόκληρα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας πληρώνοντες μόνον 60 λεπτά. Ἐντὸς τριῶν λεπτῶν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνταλλάξετε ἄνω τῶν ἑκατὸν λέξεων. Διὰ τὰς ὁποίας ἂν μετεβιβάζοντο ὑπηρεσιακῶς θὰ ἐχρειάζοντο πενήντα δραχμαί! Αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ στερεῖται ἡ Μυτιλήνη. Καὶ τὸ περιμένει καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν πληρεξουσίων της.

ΔΙΟΡΘΩΝΕΤΑΙ

Τὰ Δημόσια Ἔργα εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς πληροφορήσουν: ὅτι τὸ πλημμελῶς ἐπιδιορθωθὲν τμῆμα τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Καλλονῆς διορθώνεται ἐκ νέου. Μᾶς παρεκάλεσαν ἐπίσης νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει μας ὅτι ἡ ἐπιδιόρθωσις—ὅπως τὴν φανταζόμεθα καὶ τὴν ὀνειροπολοῦμεν— θὰ ἀπαιτοῦσε πολλὰ ἑκατομμύρια. Ἐνῷ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν «Δημοσίων Ἔργων» ἐπεβάλλετο καὶ προεῖχεν ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἀποδοθῇ ἡ συγκοινωνία εἰς πολλὰ τμήματα καὶ νὰ προληφθῇ ἡ διακοπή της εἰς ἄλλα τοιαῦτα τῆς νήσου. Δεχόμεθα τὰς πληροφορίας μὲ τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι τάχιστα, ἐφαρμοζομένης τῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διαθέτῃ ἡ Μυτιλήνη ὅσα τῆς χρειάζονται διὰ νὰ ἀποκτήσῃ δρόμους, ὅπως τοὺς θέλει καὶ ὅπως τοὺς εἶχεν ἄλλοτε.

ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ!

Ἐπαναδημοσιεύεται καὶ πάλιν ἡ προκήρυξις διαγωνισμοῦ ἐκποιήσεως τῶν ἱστορικῶν κανονιῶν τοῦ κάστρου μας καὶ εἶνε φανερὸν ὅτι οὔτε αἱ ἔντονοι διαμαρτυρίαι μας, οὔτε ἡ γνώμη τῶν κύκλων ποῦ δικαιοῦνται νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει.

Διαμαρτυρόμεθα λοιπὸν ἀκόμη μίαν φορὰν καὶ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ διαβιβάσωμεν τὴν διαμαρτυρίαν μας ἐκεῖ ποῦ πρέπει.

Ἀφήσαμεν ἄλλοτε μὲ καρδίαν ἐλαφρὰν καὶ νοῦν ἐλαφρότερον νὰ καταστρέψουν οἱ Σπηλιωτόπουλοι ἕνα λαμπρὸν ἱστορικὸν κειμήλιον καὶ νὰ στήσουν εἰς τὸν τόπον του τὸν μιναρὲν τῆς κενοδοξίας των καὶ τῆς ἠλιθιότητός των. Σήμερον τὸ ἀξιολάτρευτον Δημόσιον, χάριν ὀλίγων χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἀσφαλῶς στηριζόμενον ἐπὶ χακίστων πληροφοριῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν τῶν πωλουμένων, προβαίνει εἰς τὴν ἐκποίησίν των ὡς ἀχρήστων εἰδῶν ὑλικοῦ πολέμου προερχομένου ἐκ λαφύρων (!) Μὴ χειρότερα!

ΤΟ ΜΟΝΟΔΙΛΕΠΤΟΝ

Ὥστε ἔγινε λοιπὸν συζήτησις διὰ τὴν κατάργησίν του; Καὶ τὴν συζήτησιν ταύτην προὐκάλεσε πρότασις τοῦ Ἐμπορεβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου μας. Λαμπρά. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν ὅμως νὰ ὑποβάλωμεν μίαν ἐρώτησιν. Δὲν νομίζουν οἱ προτείνοντες ὅτι ὀφείλουν νὰ δώσουν μίαν ἐξήγησιν δημοσίᾳ τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν κατάργησιν ἑνὸς δικαιώματος ποὺ πληρώνει ὁ φτωχός, ὁ πολὺς λαός, διὰ νὰ ἀνακουφίζει τὰ ὀρφανὰ καὶ τὶς ἔρμες γυναῖκες ἐκείνων ποῦ τὰ κόκκαλά των σαπίζουν μέσα στὰ φαράγγια τῆς Μικρασίας; Ποιοὶ εἶνε οἱ λόγοι οἱ σοβαροὶ ποῦ ἐπιβάλλουν τὴν κατάργησίν του; Μήπως καταργουμένου τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ θὰ κατέβουν καὶ οἱ τιμὲς τῶν εἰδῶν. . . ἀναλόγως; Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος; Περιμένομεν νὰ λάβωμεν μίαν ἀπάντησιν. Διότι ἄλλως θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπονοήσωμεν πολὺ διαφορετικὰ τὰ αἴτια. Καὶ τὰς ὑπονοίας μας θὰ εἴπωμεν πρὸς τὸν λαὸν εἰλικρινῶς καὶ ἀπροκαλύπτως.

Ο ΠΙΕΡ ΛΟΤΙ ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ

Πολὺς λόγος ἔγινε ἐσχάτως περὶ νεανικῶν ἁμαρτημάτων εὐϋπολήπτων συμπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν νεότητά των διέπραττον ρωμαντικὰ καὶ ρεαλιστικὰ ποιήματα. Ἡ ὑπόμνησις τῶν ποιητικῶν ἁμαρτημάτων εἶνε βέβαια ὀδυνηρὰ διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζον ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ παραγραφῇ. Ἀλλὰ πρὸς παρηγορίαν των ἂς σημειωθῇ, ὅτι ὑπάρχουν καὶ χειρότερα. Ἐὰν αὐτοὶ ἔκαμνον ποιήματα, ὁ Πιὲρ Λοτί, ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφεύς, ἔκαμνε . . . τοῦμπες. Μᾶς τὸ ἀποκαλύπτει μετὰ θάνατον ὁ ἴδιος εἰς τὸ πρὸ διμήνου ἐκδοθὲν βιβλίον του (ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτογράφου Ἡμερολογίου του) «Ἕνας νέος καὶ πτωχὸς ἀξιωματικός».

Ἦτο εἰς τὴν Τουλῶνα, (τὴν μεγάλην ναυτικὴν βάσιν) κατὰ τὸ 1870, ὅταν ἦτο ἀκόμη ἀμέριμνος σημαιοφόρος τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ὅπου ὁ Πιὲρ Λοτὶ εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἐμφανισθῇ ὡς καλλιτέχνης τοῦ ἱπποδρομίου. Σημειωτέον, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐρασιτεχνικῆς ἐμφανίσεως, ἀλλὰ περὶ πραγματικῆς παραστάσεως ταχτικοῦ ἱπποδρομίου. Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς εἶχε γνωρισθῇ τυχαίως μὲ τὸν διευθυντὴν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ θιάσου, οἱ ὁποῖοι, πληροφορηθέντες κάποτε παρ' αὐτοῦ, ὅτι εἶχε παιδιόθεν κλίσιν εἰς τὰς τοῦμπες, τὸν ἐνεθάρρυναν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἐμφανισθῇ καὶ δημοσίᾳ — ἀλλ' ἰνκόγνιτο, φυσικά— ὡς ἀκροβάτης.

Διὰ τὸ [illegible] τοῦ αὐτὸ ἔκαμε χιλίας δύο προετοιμασίας. Εἰς μίαν γνωστήν του κυρίαν ἔγραφε τότε:

«...Αὔριον θὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὸ «Ἑτερογενικὸν Ἱπποδρόμιον» ὡς προσωπιδοφόρος σαλτιμπάγκος μὲ κιτρινοπράσινον «μαγιό». Ἔχω τὴν πρόθεσιν ὅμως, ὅτι δὲν θὰ κατορθώσω τίποτε σπουδαῖον, διότι θὰ εἶμαι πολὺ φοβισμένος ὑπὸ τὸν νέον μου ρόλον... Λάβετε τὴν καλωσύνην, κυρία μου, νὰ κρατήσετε τὴν τρέλλαν αὐτὴν μυστικήν...»

Τὴν ἑσπέραν τῆς παραστάσεως οἱ φίλοι τοῦ Λοτὶ ἐγέμισαν τὴν καμπίναν του (εἰς τὸ πολεμικόν, ὅπου ὑπηρέτει) μὲ τεραστίας ἀνθοδέσμας, αἱ ὁποῖαι, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος, «ἐπλημμύρισαν τὸ καμαρίνι μὲ τὰ ἐξαίσια ἀρώματα». Ὅλοι δὲ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετέβησαν κατόπιν ἐν σώματι εἰς τὸ ἱπποδρόμιον διὰ νὰ τὸν ἀπολαύσουν ὡς ἀκροβάτην. Καθισμένους εἰς τὸ θεωρεῖο, τοὺς ἔβλεπεν ὁ Λοτὶ ὄπισθεν ἀπὸ ἕνα παραπέτασμα μαζὶ μὲ τὴν φίλην του «Πασχαλίνα», γνωστὴν καὶ ὡς «τὸ Ἄστρον τοῦ Βορρᾶ», ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὸν ὅμοιόν της εἰς τὸ νὰ κάμνῃ ἀνάποδες τοῦμπες, καθὼς στέκεται εἰς τοῦ καλπάζοντος ἵππου της.

Ἀφοῦ, τῇ βοηθείᾳ δύο ἄλλων παληάτσων, ἐνεδύθη τὸ κιτρινοπράσινο κοστούμι του καὶ ἐτονώθη εἰς τὸ ἠθικόν του, βεβαιωθεὶς ἐκ μέρους των, ὅτι ἡ παράστασις θὰ ἐστέφετο ὑπὸ ἐπιτυχίας, ὁ Πιὲρ Λοτὶ ἐξῆλθε πηδηκτὸς εἰς τὸν στίβον καὶ ὑπεκλίθη πρὸ τοῦ φιλοθεάμονος κοινοῦ.

Ἡ ἐμφάνισίς του ἐγένετο δεκτὴ διὰ χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν ἐκ μέρους τῶν φίλων του, ἀρρένων καὶ θηλέων. Ἐπηκολούθησαν:

«.. Πηδήματα, ἐπικίνδυνες τοῦμπες εἰς τὸν ἀέρα (ἴσιες καὶ ἀνάποδες), ἀνθρώπινοι πυραμίδες, ἰλιγγιώδεις ἰσορροπίαι ἅπαντα συνδυασμένα κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἀναδειχθοῦν εἰς ὅλην των τὴν λαμπρότητα τὰ χαρίσματά μου... Ἐπρόκειτο περὶ πραγματικῆς ἐπιτυχίας, μπουκέτα ἐρρίπτοντο βροχηδὸν μαζὶ μὲ παιδικὰ παιγνιδάκια καὶ μὲ πορτοκάλια. Τρεῖς φορὰς ἀνεκλήθην...»

Ἀργότερα, ὅταν ὁ Λοτὶ εὑρέθη πάλιν εἰς τὰ παρασκήνια, ὅπου ἐξεδύθη τὸ μαγιό, διὰ νὰ φορέσῃ τὴν ναυτικήν του στολήν, ὁ διευθυντὴς τοῦ θιάσου τὸν ἐμάλωσε μελαγχολικῶς: «Μᾶς ἤλθατε — τοῦ ἔλεγε— καὶ ἀνεδείχθητε ἐφάμιλλος ὅλων ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι περνοῦμε τὸν βίον τοῦ ἀκροβατικοῦ ἐπαγγέλματός μας, δὲν ξέρομεν ἄλλο. Ὅπως κάθε νύχτα, θὰ κοιμηθοῦμεν καὶ σήμερον εἰς τὰ τροχόσπιτά μας, ἐν σεῖς... Τι θαυμάσια θὰ ἦτο, ἐὰν ἠμποροῦσα νὰ πάρω τὴν θέσιν σας εἰς τὸ πολεμικόν σας καὶ νὰ ἐξυπνήσω αὔριον ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ».

Τὸν νόστιμον ἐπίλογον τοῦ ἐπεισοδίου ἀποτελοῦν αἱ κρίσεις τὰς ὁποίας ἐξέφερε σχετικῶς ἡ μητέρα τοῦ Λοτί Κατοικοῦσα εἰς τὸ ἐπαρχιακόν της σπίτι καὶ παρακολουθοῦσα ἀπὸ μακράν, μὲ ἀγωνίαν καὶ ὑπερηφάνειαν τὴν ναυτικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ νεαροῦ υἱοῦ της, δὲν ἦτο βέβαια παρεσκευασμένη διὰ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν τῆς ἀφηγεῖτο εὐθύμως τὴν ἀκροβατικήν του ἐπιτυχίαν. Ὁ καθείς ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ τὰ αἰσθήματα τῆς γηραιᾶς κυρίας, καθὼς ἐδιάβαζε τὸ ἀπρόοπτα κατορθώματα του καὶ καθὼς τοῦ ἔγραφε εἰς ἀπάντησιν τὰ ἐξῆς αὐστηρὰ λόγια:

«Μοῦ εἶνε ἀδύνατον, πτωχό μου παιδί, νὰ χαρῶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ποῦ εἶχες εἰς τὸ ἱππόδρομιον..., Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ — ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω — δὲν εἶνε τοῦ εἴδου, ποὺ ὠνειρευόμουν γιὰ σέ...»

Εὐτυχῶς διὰ τὴν καλὴν κυρίαν, ὁ υἱός της δὲν ἐπάτησε πλέον τὸν στῖβον, ὡς μέλος «ἀνθρωπίνης πυραμίδος» — ἤ πάντως, καὶ ἂν τὸ ἔπραξε, δὲν ἔχει γράψει τίποτε σχετικὸν εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του.

Ἐρανιστής

ΤΟΠΙΚΑ

— Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ

Εἰς τὸν Συνδυασμὸν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν ὅστις τὸν συνεχάρη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν Λέσβον, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησε διὰ χθεσινοῦ ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματός του, εὐχαριστῶν θερμότατα.

— Σύλληψις διαρρήκτου

Συνελήφθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ Β'. Ἀστυν. Τμήματος ὁ Ἰωάννης Χριστοφίδης διότι ἀπεπειράθη νὰ διαρρήξῃ τὸ καπνοπωλεῖον Χιωτέλλη. Ὁ ἀνωτέρω κατεμηνύθη ἁρμοδίως.

— Τὸ μονοδίλεπτον

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα κληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, συνῆλθε τὸ **Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ συνεζήτησε ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως καταργήσεως τοῦ μονοδιλέπτου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνέβαλε τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπόφασιν καθ' ὅσον ἡ ἐπιβολὴ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ποσοστοῦ τούτου προεκλήθη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν σωματείων τῆς νήσου, τῶν ὁποίων ἡ γνώμη πρέπει καὶ εὐθὺς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει προκειμένου ν' ἀποφασισθῇ ἡ κατάργησίς του.**

Κοινωνικά

Καθῆκον μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν παρεπιδημοῦντα ἐνταῦθα ἀποσπασματάρχην ὑπίλ)γὸν κ. Ἠλιάδην **Ἀναστάσιον** ὅστις διὰ τῆς μεγάλης δραστηριότητός του συνετέλεσεν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν.

Ἀγιάσῳ τῇ 23 Δεκεμβρίου 1923.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεωρ. Ἐπιτ. Ἀγιάσου

Μιχαὴλ Δίβανος

⁂

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητός μας ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ χωρίου μας πρὸς τὸν κ. Ἀλέξιην Τσολάκην διὰ τὴν δωρεὰν μιᾶς κολυμβήθρας καὶ ἑνὸς προβάτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «Εὐαγγελισμοῦ». Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον εὔχεται τὸ παράδειγμα τοῦτο νὰ εὕρῃ καὶ ἄλλους φιλοθρήσκους μιμητάς.

Λάμπη τῇ 26—12—23.

Ὁ Πρόεδρος

Παν. Παλιβάνης

Προκήρυξις

Ἡ Γεν. Στρατ. Διοίκησις προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν 4 πυροβόλων ὀρειχαλκίνων, 19 πυροβόλων χυτοσιδηρῶν καὶ 2.000 σφαιρῶν κειμένων ἐν τῷ Φρουρείῳ Μυτιλήνης. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 1ην καὶ 2αν Φεβρουαρίου 1924 ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Διαχειρίσεως.

Ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶν κατατεθημένοι παρ' ἡμῖν.

Μυτιλήνῃ τῇ 24 Δεκεμβρίου 1923

Ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Ν. Ἀρχ)γοῦ

1—3 ***Σταυριανόπουλος*** λοχ)γός

«Ἀλκαῖος»

Τὴν Παρασκευὴν νέον καὶ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα. Συνέχεια ἀπὸ ***«Τὰ Θαύματα τοῦ Δάσους»*** τὸ 23 — 24 — 25ον καὶ 26ον ἐπεισόδιον. Ἐπίσης ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐξησφαλίσθη ἐπὶ τούτῳ ἡ ταινία του ἥτις καὶ θὰ προβληθῇ πανηγυρικῶς.

Η ΡΩΞΑΝΗ εἶνε ἡ μόνη ***Εὐρωπαϊκὴ βαφὴ*** εὐκολωτάτη εἰς τὴν χρῆσιν. Χωρὶς ἔξοδα καὶ κόπον πολὺν κάμετε ὅλα τὰ παληὰ καινούργια μὲ χρωματισμὸν τέλειον εὐρωπαϊκὸν χωρὶς ποτὲ νὰ ξεβάψουν.

Πωλεῖται εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ καταστήματα ψιλικῶν τῆς ἀγορᾶς μας.

Παρακαταθήκη διαρκὴς παρὰ τοῖς ἀποκλειστικοῖς ἀντιπροσώποις ***Νασόπουλον*** καὶ ***Διακάκην***. 4—15

ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ο ΦΙΡΣΤ — ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ 11ος

Ὁ Λουδοβῖκος 11ος εἶνε ἡ μεγαλείτερη θεατρικὴ κρεασιόν τοῦ ὑπερόχου καλλιτέχνου μας. Ἔργον τοῦ Γάλλου τραγικοῦ Casimir Delavigne, ἀπὸ τὰ παθητικώτερα καὶ τὰ συγκλονιστικώτερα ποῦ ἐγράφησαν εἰς τὴν παγκόσμιον δραματικὴν τέχνην.

Ὁ Φύρστ μὲ τὴν δημιουργίαν τοῦ Λουδοβίκου ἀνέβηκε τὸ τελευταῖον σκαλὶ τῆς τέχνης του. Πρὸ τῆς καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας του, ἐκάμφθησαν ἀπὸ θαυμασμὸν πολλοὶ γίγαντες τοῦ διεθνοῦς θεάτρου.

Θεωροῦμεν περιττὰ τὰ λόγια. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ διάλεξεν διὰ νὰ δώσῃ ἀπόψε τὴν τιμητικήν του.

Τιμητικὴ ἑνὸς Φύρστ σημαίνει καλλιτεχνικὸν **πανηγύρι**. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι σύσσωμος ἡ Μυτιλήνη θὰ τιμήσῃ τὸν ἐκλεκτόν μας καλλιτέχνην, ὅπως τοῦ ἀξίζει. Ἀπόψε δὲν θὰ μείνῃ κανεὶς ποῦ νὰ μὴν πάει στὸ θέατρο.

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Ὁ κὺρ Βοριᾶς ἄρχισε νὰ στερεώνει.

— Καὶ οἱ νεανικὲς μύτες κοκκινίζουν.

— Σὰν ξεπαγιασμένες ντομάτες.

— Ἄλλες πάλιν, οἱ γεροντικές, μετεβλήθησαν εἰς κλεψύδρας.

— Καὶ στάζουν.

— Αἰωνίως στάζουν.

— Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἡ θάλασσα γαληνεύει.

— Ἀς τὴ φτύσουμε νὰ μὴ βασκαθῇ.

— Λίγος ὁ κόσμος στοὺς περιπάτους χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

— Παρ' ὅλη τὴ λιακάδα.

— Στὴ Φυκιότρυπα μόνον 43 ἄνθρωποι ἐνεφανίσθησαν.

— Παντὸς γένους καὶ πάσης ἡλικίας.

— Τοὺς μέτρησεν ἡ Ἀπελλοῦ.

— Ἡ ὁποία ἔβγαλε καὶ τὸ συμπέρασμα:

— «Δὲ βγαίνην νὰ ξιβγουτσιάσην κουματέλ' !...»

— Σὰ νἄχει δίκιο ἡ κυρία Ἀπελλοῦ.

= Ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐπιστολὴν τῆς ἀγνώστου φίλης μου.

— Στίχοι κατ' ἀρχὴν δὲ δημοσιεύονται.

— Ἐκτὸς ἐὰν εἶνε δημοτικὰ τραγούδια.

— Τὸ ἀποσταλὲν τετράστιχον διεβιβάσθη δεόντως.

— Τὸ ἐσώκλειστον τετράδραχμον μένει εἰς τὴν διάθεσίν σας.

— Μέχρι τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου.

— Μεθ' ὃ θὰ μεταβληθεῖ εἰς βρυγλυκούς.

— Πρὸς τέρψιν ἀναλόγων λαρύγγων φίλων καὶ συνεργατῶν.

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει μένομεν ὑπόχρεοι.

— Διὰ τὴν ὑποσχομένην συνεργασίαν.

= Παραιτεῖται τὸ τετράτροχον ἅρμα τῆς Νίκης.

— Νὰ μὴ λησμονῇ μέσα εἰς τὴν ἡδονὴν τοῦ ἰλίγγου.

— Ὅτι εἰς τοὺς δρόμους περιπατοῦν καὶ πεζοὶ θνητοί.

— Καὶ ὅτι ἕνα κουστοῦμι σήμερα ἢ ἕνα παλτὸ κοστίζουν.

— Ἕνα διάολο καὶ μισό.

— Παρ' ὅλον τὸν ἐρχομὸν τοῦ Βενιζέλου.

— Καὶ τὴν κατρακύλαν τῆς λίρας.

— Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ εὐχηθῶμεν.

= Τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Γερμανικοῦ Νόμου.

— Κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ σωφὲρ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀντικατάστασιν.

— Ὁλοκλήρου τῆς λασπωθείσης ἐνδυμασίας.

— Ὅλοι οἱ Δημοσιογράφοι τότε.

— Καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς διδασκάλους.

— Θὰ ἀραδιάζοντο κατὰ μῆκος τῶν λασπωμένων δρόμων.

— Ἀναμένοντες τὴν ἐξ αὐτοκινήτου ἐνδυμασίαν.

= Ἀκοῦτε ἐκεῖ νὰ θέλουν νὰ καταργήσουν τὸ Μονοδίλεπτον!

— Καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ ἐρχόταν ὁ Σπηλιωτόπουλος;

— Ἀπὸ ποῦ θὰ ἐπλήρωνε τοὺς μπράβους που θὰ μᾶς ἐδολοφονοῦσαν;

= Ὁ φόρος τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἠλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ.

— Συγχαίρομεν τὸν φίλον συνεργάτην Ἱππωνα.

— Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνταποκρίσεώς του ὑπῆρξε κεραυνοβόλον.

= Ἕνα Βασιλικὸν ἐπιχείρημα.

— Τὸ ἐψαρεύσαμεν εἰς συνοικιακὸν καπηλεῖον.

— «Νὰ δεῖτι τώρα ἀκρίβεια οἱ κιριστέδις!»

— «Γιατί ρὲ, Μαστρογιάννη».

«Γιατὶ ἡ Ρουμανία θὰ κάνῃ μπουϊκουτάζῃ τοὺν Πιτζόπουλου.»

— «Τοὶ ζὲ μᾶς λὲς τοῦ γιατί;»

— «Νέ, γιατὶ πέρασι πρόιδρους τ' Δημουκρατίας.»

— Ὁ Μαστρογιάννης ἐσοβαρολογοῦσε.

— Τοῦ τὸ εἶπε, λέγει, τὸ ἀφεντικό του ὁ κὺρ Β.

= Μᾶς ἐρωτᾷ δι' ἐπιστολῆς κάποιος «φανατικὸς τηρητὴς τῶν ἁγίων Ἐθίμων» ὅπως ὑπογράφεται.

— «Πῶς θὰ ἑορτασθῇ ἡ Πρωτοχρονιὰ χωρὶς τὸν Ἅη Βασίλη;

— «Δὲν περίμεναν ἀκόμα δεκατρεῖς ἡμέρας;»

— Ἀπαντῶμεν:

— Καὶ ἂν τυχὸν ὁ Ἅη-Βασίλης καθυστεροῦσεν ὅπως πολλοὶ Ὅμηροί μας;

— Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κάλαντα, αὐτὰ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τροποποιηθοῦν προσωρινῶς.

— Ὡς ἐπὶ παραδείγματι:

— «Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ
Κι' Ἅη-Βασίλης πουθενά.
Κι' ἀρχὴ καλός μας χρόνος
Στὴν Καισάρεια μένει μόνος κ.τ.λ.

ὁ Καταιάγκης

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. *Π. Παγανᾶ* πωλοῦνται

Καστόρια (fetre) ἀγαρνίριστα Α'. ποιότητος Δραχμ. 200.

Καστόρια (fetre) ἀγαρνίριστα Β'. ποιότητος δραχμ. 150.

Καστόρια (fêtre) ἀγαρνίριστα Γ'. ποιότητος δραχμ. 100.

Βελούδινα καπέλλα φόρμες ἀγαρνίριστες δραχμ. 250—300.

Κολὲ καπέλλα ἀπὸ Κλὰκ καὶ ἀπὸ Βελοῦδο δραχμ. 300.

Γουναρικὰ (μπαϊάδες) ἀπὸ 200 μέχρι 500 δραχμ.

Ἐσάρπες μάλλινες δραχμ. 350.

Ὁμοίως πωλοῦνται ἀρώματα, κολώνιαι, ποῦδραι, σάπωνες, πορτφέϊγ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ διὰ νὰ πεισθῆτε. 1—5

Δημοπρασία

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐγκρίσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου τὸ εἰς θέσιν «Μακρὺ Γιαλὸ» οἰκόπεδον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ πυργίσκου, αὐλοτοίχων, φρεάτων, δεξαμενῆς κλπ. συγκείμενον ἐξ 6 1)2 χιλιάδων τετραγωνικῶν πήχεων. Ὡς πρώτη τιμὴ τοῦ ὅλου οἰκοπέδου ὡρίσθη ὑπὸ τῆς διορισθείσης ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἐπιτροπῆς δραχ. 250 χιλιάδες. Ἡ πλειοδοσία διεξαχθήσεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται τὴν 23ην παρόντος μηνὸς (π. ἡμ.) ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν ἀκριβῶς 12ην μεσημβρίαν ἐνώπιον τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου καὶ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ δύο μελῶν τῆς Ἐφορίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων.

(Τ.Σ) Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
τῇ 8η Δεκεμβρίου 1923

5—15

ΚΥΡΙΟΙ ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ

Ζητεῖτε ἀπὸ τὸν καπνοπώλην σας τὰ σιγαρέττα **ΣΑΜΨΟΥΝ** β' ποιότητος τὰ ὁποῖα κατόπιν τῆς νέας αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐθέσαμεν εἰς κυκλοφορίαν μόνον μὲ Δρ. **3.80** λιανικῶς.

Δοκιμάσατε καὶ θὰ πεισθῆτε.

3—5 **Ἀδελφοὶ Καψιμάλη**

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 6215 ΑΘΗΝΑΙ 27 Δεκεμβρίου, ὥρα 6.30

— Ἡ λίρα τὴν μεσημβρίαν διεκυμαίνετο εἰς δραχμὰς 208.

— Οἱ Φιλελεύθεροι θὰ τονίσουν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν ἀνάγκην σχηματισμοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἰδίας Κυβερνήσεως. Ὁ Γονατᾶς ἐξεδήλωσεν ἐντελῶς προσωπικήν του γνώμην καθ' ἣν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ παραμείνει καὶ θὰ δεχθεῖ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Δαγκλῆς ἀπηύθυνε ἐνθουσιῶδες τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον διερμηνεύων τὴν χαρὰν διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἐπάνοδον. Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» γράφει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἀποσταλεῖσαν αὐτῷ Ἐπιτροπὴν τοῦ Λαοῦ ὅτι θὰ κατέλθῃ καὶ θὰ σχηματίσῃ δημοκρατικὴν κυβέρνησιν. Πιθανῶς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Πουανκαρὲ καὶ τοῦ Λόρδου Κῶρζον. Εἰς τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» ἐδήλωσεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν ἀλλὰ θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης, καὶ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας θὰ ἀναχωρήσῃ. ***Ἀφ' οὗ ἡ Πατρίς***, εἶπε ***πιστεύει ὅτι ἔχει πράγματι τὴν ἀνάγκην μου, μοῦ εἶνε ἀδύνατον ν' ἀρνηθῶ νὰ τὴν ὑπηρετήσω.***

Ὁ κ. Πλαστήρας διατηρεῖ μυστικὸν καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἀκόμη τὸ μέρος εἰς ὃ θέλει ἀποβιβασθῇ ὁ κ. Βενιζέλος.

Ὁ κ. Γονατᾶς διέψευσε τὴν φήμην καθ' ἣν ὁ Παῦλος τῆς Σερβίας φέρεται ὡς ἐπίδοξος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ὁ Βενιζέλος συνειργάσθη σχετικῶς μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις Σέρβου Πρεσβευτοῦ.

Ὁμοίως ὁ κ. Πλαστήρας διέψευσε τὰ ἀναγραφέντα περὶ χορηγηθησομένης ἀμνηστείας εἰς τοὺς δράστας τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος. Τοῦτο, εἶπεν, ἐναπόκειται εἰς τὴν Εθνοσυνέλευσιν.

— Ἡ Ἱεραρχία κατήρτισε καταστατικὸν χάρτην ὅστις αὔριον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς κύρωσιν.

— Ὁ τύπος Κων)πόλεως θεωρεῖ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Γεωργίου τοῦ Β'. ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Δὲν ἀποκρύπτει συνάμα τοὺς φόβους του ἐκ τῆς ἐπανόδου τοῦ Βενιζέλου.

— Ἡ εἴδησις τῆς ἐπανόδου τοῦ Βενιζέλου προὐξένησε βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς Ρώμης καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον.

— Ὁ κ. Βενιζέλος ἔρχεται ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐθνικοῦ συμβούλου. Τὰ κόμματα εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προβαίνουν, διατελοῦντα ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεώς του.

Ἀρ. 6271 ΑΘΗΝΑ 27 Δεκεμβρίου ὥρα 9,30

— Τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου θὰ συζητηθῇ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας αὔριον.

— Διαψεύδεται ἐπισήμως ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς ἀντιδραστικὴν ἐφημερίδα εἴδησις περὶ δῆθεν διαβήματος τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας.

— Τὸ Ὑπουργικὸν ἀπεφάσισε τὴν παράτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1924.

— Ἡ πολιτικὴ κατάστασις παραμένει ἐν στασιμότητι. Οἱ Φιλελεύθεροι συνερχόμενοι τὸ Σάββατον θὰ ρυθμίσουν τὸ ζήτημα τῆς διοικήσεως τοῦ κόμματος μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ Βενιζέλου. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Δημοκρατικοὶ καὶ οἱ Φιλελεύθεροι Δημοκρατικοὶ συσκέπτονται ἐπὶ τῆς τηρηθησομένης ὑπ' αὐτῶν στάσεως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Βενιζέλος ἤθελεν ἀποστέρξει τὴν ἐγκαθίδρυσιν Δημοκρατίας.

— Ἡ Ἐθν. συνέλευσις τῆς Ἀγκύρας ἀπέρριψεν αἴτησιν 25 βουλευτῶν ζητούντων ὅπως πᾶσαι αἱ ἐτυμηγορίαι τῶν δικαστηρίων ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ὁ Ἰσμὲτ ἠπείλησε παραίτησιν ἐὰν ἡ αἴτησις ἐγίνετο δεκτή. Οἱ βουλευταὶ ἐρεθισθέντες συνεπλάκησαν.

— Εἰς τὸ Δικαστήριον Ἀνεξαρτησίας ὁ δημόσιος κατήγορος ὑπεστήριξε τὴν καταδίκην τῶν τριῶν δημοσιογράφων τῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀγᾶ Χάν, καθότι ἔγιναν ὄργανα ξένης προπαγάνδας, ἐξαγορασθέντες.

Μ. ΡΟΔΑΣ

ΜΗ ΠΕΤΑΤΕ ΑΔΙΚΩΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΣΑΣ

Διατί νὰ ἀγοράζητε ἀκριβώτερα ὅταν τὸ ἴδιον ἀκριβῶς πρᾶγμα θὰ τὸ εὕρητε ***40 ο)ο*** εὐθυνότερα εἰς τὸ κατάστημα ὑφασμάτων

ΥΙΩΝ Ν. ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

τὸ ὁποῖον λόγῳ ἐκπεσμοῦ τοῦ συναλλάγματος θὰ πωλήσῃ ὅλα τὰ εἴδη ὑφασμάτων καὶ πανικῶν μὲ

Μεγάλας, Πρωτοφανεῖς Ἐκπτώσεις.

Βελοὺρ Δελὲν ὁλόμαλλα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων ἀντὶ 125 μόνον 80.

Μάλλινα διπλόφαρδα καὶ Καπορτίνες ὁλόμαλλες διὰ Ταγιὲρ ἀντὶ 60 μόνον 40.

Φανέλες καὶ ρουχαλίνια διπλόφαρδα ἀντὶ 18 καὶ 20 μόνον 10 καὶ 12.

Ἐπίσης θὰ πωληθῶσιν εἰς τιμὰς ἀπιστεύτους εὐθηνάς διάφορα **κομμάτια** μάλινα, ἐπιδὺξ, φανέλες, ρουχαλάκια, λινό, σοτὲν κλπ.

Τρέξατε ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας, ἡ ἐπίσκεψις θὰ εἶνε κέρδος σας, χάριν δὲ τῆς πολυπληθοῦς πελατείας μας, ὁ ἐκπεσμὸς θὰ διαρκέσῃ μέχρι τέλη τοῦ ἔτους, μὲ τιμὰς ὡρισμένας.

4—8

ΝΕΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ & ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

«Η ΑΙΓΛΗ»

(Κάτωθεν Χοροδιδασκαλείου Α. Κυριακοπούλου)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β. ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗ & Μ. ΜΑΛΑΚΟΥ

Τὰ εἴδη τοῦ Ζαχαροπλαστείου θὰ κατασκευάζωνται ἀριστοτεχνικὰ ἀπὸ εἰδικὸν τεχνίτην. Ποτὰ καὶ ὑλικὰ πάντοτε τὰ καλλίτερα καὶ τὰ ἁγνότερα. Δεχόμεθα παραγγελίας διὰ γάμους, βαπτίσεις καὶ ἑορτές.

Διὰ περιποίησιν καὶ καθαριότητα περιττὴ κάθε σύστασις.

Ἔναρξις ἐργασιῶν τὴν Παρασκευὴν 15)28.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πετρελεομηχανὴ ἀκαθάρτου διὰ 10 ἵππων κοινοτικῆς μετὰ μυλοπετρικῆς παραγωγῆς 100=120 ὀκάδων ἀλεύρου κατ' ὥραν καὶ μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων. Πληροφορίαι παρὰ τῷ μηχανικῷ κ. Κλεοβούλῳ Φραγκῆ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΘΑΛΑΣΣ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΛΗΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΠΕΛΟΨ» ἀναχωρεῖ τῇ 29 Δεκεμβρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 πρωϊνὴν διὰ Χίον Πειραιᾶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ἀναχωρεῖ τῇ 30 Δεκεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8 μ.μ. διὰ Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Θεσ)νίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλευθ. Λόγον».

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ὁ παρ' ἡμῖν Ὀδοντοϊατρὸς κ. Π. Παντεζῆς κάμει γνωστὸν εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του ὅτι θέλει ἀπουσιάσει ἀπὸ σήμερον ἐπὶ 15 ἡμέρας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Στέλιου Γ. Μανωλακέλλη ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται σίδερα μαλακὰ καὶ σέρτικα, [illegible], ἀλεμαρίες μαύρες καὶ γαλβανισμένες, τσίγκος καὶ τενεκέδες εἰς φύλλα [illegible] ἀλαμαρίες, [illegible] ὅλα τὰ νούμερα καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν Σιδηρικῶν. 4—6

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἄμαξα καινουργὴς μὲ ὅλα τὰ χρειώδη μὲ [illegible] Πληροφορίαι παρὰ τῶν κ.κ. Β. Χατζημιχαὴλ καὶ Ἀδελφῶν Τσελιγκάδη (Κεντρικὴ Ἀγορά) Μυτιλήνη. 5—7

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ